

Sygnatura akt III AUz 396/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Marta Sawińska (spr.)

Sędziowie: SSA Marek Borkiewicz

SSA Jolanta Cierpiął

Protokolant: **st.sekr.sąd. Emilia Wielgus**

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy R. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o wysokość renty

na skutek zażalenia R. P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 17 września 2015 r. sygn. akt VII U 1073/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Jolanta Cierpiął	SSA Marta Sawińska	SSA Marek Borkiewicz
----------------------	--------------------	----------------------

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 września 2015 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę z odwołania wniesionego przez R. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 1 marca 2015 r. przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Kaliszu, jako rzeczowo i miejscowo właściwemu.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że ustalił, że odwołujący R. P. zamieszkuje w miejscowości Ż. – gmina N., a więc w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Kaliszu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł osobiście R. P.. W uzasadnieniu zażalenia skarżący podał, iż jest osobą bezdomną i nie zamieszkuje w miejscowości Ż., albowiem spod tego adresu został wymeldowany (adres ten pozostał jedynie dla doręczeń).

Apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu w Toruniu, jako Sądowi właściwemu do rozpoznania jego odwołania, albowiem stroną pozwaną jest ZUS w T. i Sąd ten jest w ocenie skarżącego właściwy do rozpoznania jego odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie R. P. podlegało oddaleniu, albowiem zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 września 2015 r. było prawidłowe.

Jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych - jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej - właściwy jest sąd, w którego okręgu ma miejsce zamieszkania strona odwołująca się od decyzji wydanej przez organ rentowy (art. 461 § 2 k.p.c.).

Cytowana regulacja, przy uwzględnieniu treści art. 461 § 2¹ k.p.c. oraz § 2² k.p.c. określa swego rodzaju właściwość wyłączną w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, którą może modyfikować tylko zastosowanie § 3 tego przepisu, a także postanowienia przepisów szczególnych odnoszących się do systemu ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z art. 461 § 2¹ k.p.c. w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w których wniesiono odwołanie od decyzji organu emerytalnego określonego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, wojskowego organu emerytalnego albo organu emerytalnego właściwego w stosunku do funkcjonariuszy Służby Więziennej, właściwy jest sąd, w którego okręgu ma siedzibę ten organ.

W sprawach, w których nie można określić właściwości sądu według przepisów § 1-2¹, właściwy jest sąd, w którego okręgu ma siedzibę organ rentowy.

Sąd właściwy może na zgodny wniosek stron przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, rozpoznającemu sprawy z zakresu prawa pracy lub ubezpieczeń społecznych, jeżeli przemawiają za tym względy celowości. Postanowienie w tym przedmiocie może zapaść na posiedzeniu niejawnym. Sąd, któremu sprawa została przekazana, jest związany postanowieniem sądu przekazującego (art. 461 § 3 k.p.c.).

W przedmiotowej sprawie skarżący R. P. nie zgadza się z przekazaniem jego odwołania do rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Koninie, albowiem skarżący wskazał, że nie zamieszkuje pod adresem ustalonym przez Sąd Okręgowy w Poznaniu. W ocenie skarżącego właściwym do rozpoznania jego odwołania jest Sąd Okręgowy w Toruniu – Sąd, w którego okręgu ma siedzibę organ rentowy wydający zaskarżoną decyzję.

Sąd Okręgowy w Poznaniu ustalił w przedmiotowej sprawie, że odwołujący R. P. zamieszkuje w Ż.. Z ustaleniami tymi Sąd Apelacyjny się zgadza. Z analizy akt sprawy wynika, że odwołujący odbiera wszelką kierowaną do niego na adres w Ż. korespondencję. Nadto odwołujący adres w Ż. wskazuje jako adres do doręczeń. Adres ten odwołujący podał w treści wniosku o zwolnienie od opłaty od zażalenia (k.38), adres ten odwołujący wskazuje na kopertach, w których nadsyła korespondencję kierowaną do Sądu (k.39, k.48), adres ten odwołujący również wskazał jako adres do doręczeń w treści przedmiotowego zażalenia. Oczywiście adres do doręczeń korespondencji nie zawsze musi być tożsamy z adresem zamieszkania, jednak wobec tego, iż odwołujący nie podaje żadnego innego adresu zamieszkania i z okoliczności sprawy wynika, iż pod tym adresem rzeczywiście zamieszkuje, nie sposób jest przyjąć inaczej. Sąd Apelacyjny wskazuje na przykład, że zgodnie z treścią zpo znajdującego się na k. 53, korespondencja kierowana do odwołującego została przez niego odebrana osobiście (nie była awizowana), zatem odwołujący przebywał w godzinach, w których dostarczana jest korespondencja pod tym adresem, co rodzi uzasadnione przypuszczenie, że przebywa pod tym adresem stale. Okoliczność, że odwołujący spod adresu w Ż. został wymeldowany w trybie administracyjnym nie podważa tego, iż z okoliczności sprawy to właśnie ten adres jest adresem, pod którym odwołujący zamieszkuje. Natomiast gdyby rzeczywiście było tak jak odwołujący wskazuje, że jest osobą bezdomną zamieszkującą w ośrodku dla bezdomnych, to powinien wskazywać w swoich pismach dokładnie adres tego ośrodka, w którym przebywa.

Jednocześnie z całą stanowczością Sąd Apelacyjny wskazuje, że jako adres zamieszkania nie może być traktowany wskazywany w pismach wnoszonych przez odwołującego do Sądu adres: post R., (...).

Mając powyższe rozważania na uwadze, skoro przepis art. 461 § 2 k.p.c. wprost określa, że właściwym do rozpoznania spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych jest sąd, w którego okręgu ma miejsce zamieszkania strona odwołująca, a z okoliczności sprawy wynika, że miejscem zamieszkania R. P. są Ż., to stwierdzić należało, że Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu zasadnie stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Kaliszu, jako rzeczowo i miejscowo właściwemu, albowiem miejscowość Ż., gmina N. znajduje się w obszarze właściwości tego Sądu.

Niezasadny jest natomiast wniosek odwołującego o przekazanie jego odwołania do Sądu Okręgowego w Toruniu celem rozpoznania, skoro zaskarżoną decyzję wydawał Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.. Zgodnie z treścią przywołanego powyżej art. 461 § 2² k.p.c. właściwy jest sąd, w którego okręgu ma siedzibę organ rentowy wydający decyzję tylko w przypadku, gdy nie można określić właściwości sądu według przepisów zawartych w 461 § 1-2¹ k.p.c. W przedmiotowej sprawie można natomiast określić właściwość sądu w oparciu o ogólne zasady i przywołany szczególnie przepis nie znajduje zastosowania.

Z wyżej podanych przyczyn, uznając zażalenie za niezasadne, Sąd Apelacyjny w Poznaniu na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.

SSA Jolanta Cierpiał	SSA Marta Sawińska	SSA Marek Borkiewicz
----------------------	--------------------	----------------------